

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

53. Ad Apostolatus &c. Declaratio Nullitatis damnatio, & reprobatio
restitutionis Ecclesiasticæ communioni Officialium Civitatis Liparen.
Catapani nuncupatorum, quos ex causâ violatæ Immunitatis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

hanc paginam Nostrorum Definitionis, Decreti, Adscriptiois, Mandati, Statuti, Relaxationis, Concessionis, & Voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumperit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millefimo septingentesimo duodecimo, Undecimo Kalendas Junii Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

✠ Ego CLEMENS Catholica
Ecclesiæ Episcopus.

✠ Nicolaus Episcopus Portuensis Card. Accisjolanus.

✠ Fabritius Episcopus Prænestinus Cardinalis Spada.

✠ G. Tit. S. Laurentii in Lucina Prior Presbyter Card. Marefcottus.

✠ F. Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Astallius.

✠ B. Tit. S. Prædix Presbyter Card. Panciatius.

✠ F. Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis de Abdua.

✠

✠

✠

✠ Fr. Thomas Maria Ord. Prædic. Tit. S. Clementis Card. Ferrarius.

✠ Joseph Tit. S. Mariæ Transpontinæ Presbyter Card. Sacripantes.

✠ J. B. Tit. S. Cæsarei Presbyter Card. Spinula S. R. E. Camerarius.

✠ F. Tit. SS. Jo. & Pauli Presbyter Card. Paulinus Major Pœnitent.

✠

✠

✠ Franciscus Tit. S. Eusebii Presbyter Cardinalis Martellus.

✠

✠

✠ Laurentius Tit. S. Susannæ Presbyter Card. Corsinus.

✠

✠ Franciscus Tit. S. Cæcilie Presbyter Card. de Acquaviva.

✠

✠

✠ Philippus Tit. S. Chrysoni Presbyter Card. Gualterius.

✠ J. Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. Vallemanus.

✠

✠

✠ J. Tit. Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio Presbyter Card. de la Tremoille.

✠ C. A. Tit. S. Augustini Presbyter Card. Fabronus.

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠ Aloysius Tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis Priolus.

✠

✠ Jo. Baptista de Societate Jesu Presbyter Card. Ptholomæus.

✠ Fr. F. M. Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Casinus.

✠

✠ B. S. Mariæ in Viâ latâ Diaconus Cardinalis Pamphilus.

✠ Petrus S. Laurentii in Damaso Card. Otthobonus.

✠ Carolus S. Agathæ Cardinalis Bichius.

✠ J. R. Diaconus S. Georgii in Velabro Card. Imperialis.

✠ Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Card. Barberinus.

✠ L. S. Nicolai in Carcere Tulliano Card. de Alteriis.

✠ C. S. Mariæ de Scalâ Diaconus Cardinalis Columna.

✠ Nicolaus S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Grimaldus.

✠ Annibal S. Eustachii Diaconus Cardinalis Albanus.

Loco ✠ Plumbei.

Joseph Card. Prodatarius.

F. Oliverius.

Visa de Curia pro R. P. D. Masserio

L. Sergardus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

DECLARATIO

LIII.

Nullitatis, damnatio, & reprobatio restitutio nis Ecclesiasticæ communioni Officialium Civitatis Liparen. *Catapani* nuncupatorum, quos ex causâ violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ R. P. D. Nicolaus Maria Tedeschi Episc. Liparen. in Censuras incurrisse declaraverat, temere, ac damnabiliter præsumpta per quemdam Delegatum præfati Tribunalis Siciliæ, nec non injustæ detentionis Didaci Hurtado Vicarii Generalis illius Ecclesiæ, aliorumque exinde factorum, cum nonnullis Declarationibus, Decretis, & Ordinationibus.

AD Apostolatus nostri notitiam, non sine gravi animi nostri perturbatione pervenit, quod cum Venerabilis Frater Nicolaus Maria Episcopus Liparen. ante aliquot menses Joannem Baptistam, sive Baptistam Teforerum, & Jacobum Christo Civitatis Liparen. Officiales, vulgò: *Catapani*: nuncupatos ex causâ violatæ ab eis Immunitatis Ecclesiasticæ penâ excommunicationis Nobis, & Apostolicæ Sedi reservatæ innodatos, ritè, ac servato juris ordine, declarasset, Sæcularis potestatis Regni Siciliæ Administrum, quamvis ejusmodi negotio, quod ad eos non pertinebat, nullatenus sese ingerere debuissent, nihilominus minimè attento, quod Ecclesiæ Liparen. Antistes Nobis, & huic Sanctæ Sedi inmediate subiectus, ac tot, tantisque ab eâ gratiis, & privilegiis insignitus reputatur, eundem Nicolaum Mariam Episcopum,

Exponit molestias illas Nicolao Mariæ Episcopo Liparen. in odium excommunicationis quam incurrisse declaraverat Officiales illius Civitatis.

ejul

eiusque Ministros multiplicibus, gravibusque vexationibus propter præmissa afficere, ac exagitare verum non fuerunt.

§. 1. Quinimo, tametsi excommunicatio prædicta, tamquam ab Ecclesiastica Immunitatis violatione proveniens, in earum numerum referenda esset, quarum absolutio non nisi à Romano Pontifice pro tempore existente obtineri potest, ita ut nemini alteri, etiam ad cautelam, ac cum reincidentia, & ad effectum agendi tantum, eam concedere fas sit; at tamen quoddam præsentium Tribunal ejusdem Regni nullâ ad id legitimâ facultate suffultum Officialibus prædictis, sicut præmittitur, excommunicatis absolutionis beneficium impendere ausum fuit. Qua postmodum re ad Judicium nostrum delata, & à Nobis Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & Controversiis Jurisdictionibus præpositæ commissâ ab eadem Congregatione, prævio diligenti, ac maturo examine, Decretum prodiit, quo absolutio à dicto præsenso Tribunali concessa præfatis Excommunicatis nulla proffus, ac irrita ex defectu jurisdictionis declarata fuit, idemque Decretum à Nobis approbatum, in dictâ Civitate Liparen. jussu nostro promulgatum subinde fuit, ut pro veteri Ecclesiâ more idem Excommunicati, velut aqua, & igne interditi, & tamquam putrida membra canonica severitatis gladio abscissa, ne totum corpus inficerent, ab omnibus Christianidelibus vitarentur.

§. 2. Hinc porro secutum fuit, ut quidam Vincentius Aucellus Ecclesiæ Sancti Petri Panormi Canonicus cum Notario, armatâque familia Liparam ablegatus fuerit ad hoc, ut necdum Authores, & confcios promulgationis memorati Decreti diligenter inquireret, ac puniret, verum etiam prædictos Officiales, sicut præmittitur, excommunicatos Christianidelium commercio, Sacramentorumque participationi, publicâ ejusdem Congregationis declaratione contemptâ, restitueret. Quæ omnia idem Vincentius pro Regio, sive antedicti præsenso Tribunalis Delegato se gerens, non sine maximo Fidelium scandalo, summâque Ecclesiasticarum Legum injuriâ, ac manifesta etiam Apostolica Sedis offensione, audacter executus fuit. Primum enim omnium, statim ad Liparam pervenit, prædictos Excommunicatos secum ad Ecclesiam B. Virginis Gratiarum nuncupatâ palam adduxit, & Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrare ipsis præsentibus non exhorruit.

§. 3. Deinde pluribus ex Saculari, & Regulari Clero Sacerdotibus ad se accitis injunxit, ut ipsos Excommunicatos ad communionem in divinis, & Sacramentorum participationem admitterent; gravibus, si secus fecissent, indictis penis; quin etiam nonnullos, qui divini judicii timore correpti iis Sacramenta Ecclesiæ administrare ante illud tempus meritò detrectaverant, pecuniariis multâs afficere, & ad eas representandas vi compellere non erubuit; Præterea peccata peccatis adjiciens, misso Francisco Aucello Nepote suo una cum Laurentio Mauricello, sive Morello executore ad Dilectum Filium Didacum Hurtado prædicti Nicolai Mariæ Episcopi Vicarium in Spiritualibus Generalem, tunc maxime in Episcopali Palatio de rebus ad Sanctum Officium pertinentibus cum Consultoribus, & Qualificatoribus ad id deputatis agentem, pari temeritate personaliter ei præcipi, ac intimari fecit, ut sub penâ quadringentarum unciarum monetæ Siculæ usque ad novum ipsius Vincentii mandatum domum pro carcere retineret; Cumque idem Didacus Vicarius Generalis ipsius Vincentii impetum coercere, eumque ad salubriora consilia

revocare fatagens illi transmisisset judiciale Monitorium, quo tam ipse, quam Franciscus ejus Nepos, ac Laurentius prædicti causam dicere requirebantur, propter quam declarandi non essent innodati censuris, quæ Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim fel. rec. Julii Papæ III., quæ incipit; *Licet à diversis*: nec non Pii Papæ V. Prædecessorum nostrorum, cujus initium est: *Si de protegendis*: adversus impediētes Inquisitores, & Causas Sanctæ Inquisitionis præscribuntur: idem Vincentius cæcâ, inconsultâque abreptus irâ eo audaciâ progressus fuit, ut non modo binos Sacerdotes, qui ejusmodi Monitorium ipsi reddiderant, constringi vinculis, ac arctissimum in carcerem detrudi mandaverit, verum insuper assumptis secum Joanne Baptista de Albertis Notario, Nicolao Sciacca Actuario, prædicto Laurentio Mauricello, seu Morello, & Josepho Xhiaxia Executoribus, vulgò *Algoziris* nuncupatis, nec non quinquaginta Militibus Stationariis, Episcopale Palatium, ubi supradictus Didacus Vicarius Generalis morabatur, bellico more circumseperit, portam, vi adhibitâ, occupaverit: injectisque in eundem Didacum Vicarium Generalem sacrilegis manibus, tum ipsum, tum etiam Dilectum Filium Ildephonsum Aretium Monachum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Cassinensis memorati, Nicolai Mariæ Episcopi Confessarium captivos detineri præcepit, domumque ipsius Didaci Vicarii Generalis, in quam ambo mox sese receperant, à prædictis Stationariis Militibus diu, noctuque per plures dies custodiri fecerit. Ad hæc pari audaciâ in custodiam tradiderit Notarium, Actuarium, ac reliquos omnes Curie Episcopalis Liparen. Ministros, nec non dilectum pariter filium Franciscum Canalem Parochum Cathedralis Ecclesiæ Liparen., & octo alios Sacerdotes non alterius criminis reos, nisi quod præfatis Officialibus, quibus Sacris interdictum erat, Ecclesiæ Sacramenta ministrare abnuissent.

§. 4. His verò minime contentus præfatus Vincentius dictum Didacum Vicarium Generalem bonis quoque exuere aggressus fuit, ejusque domesticam suppellectilem à supradictis suis Ministris, & Executoribus accuratè describi fecit, ac publico in foro venalem se propositurum comminari non timuit, nisi ingens pecuniæ summa re ipsâ sibi numeraretur, quam cum prædictus Didacus Vicarius Generalis promptam non haberet, illam ad redimendam suam suppellectilem præfatum, fenore accipere compulsus fuit. Nec tamen eâ expressâ pecuniâ summâ, totque, ac tantis aliis illatis vexationibus idem Vincentius ingenio suo adhuc satisfecisse videbatur, sed, quemadmodum novissimâ illarum partium litera nunciarunt, de præfato Didaco Vicario Generali, & aliis aliquot Sacerdotibus in custodiâ detentis Panormum traducendis cogitabat. Quid porro deinde iis evenerit, incompertum hætenus nobis est; deteriora tamen quæque metuere nos cogit Viri temeritas, ac impudentia qui tam probrosa, ad indigna facinora admittere non dubitavit, Ecclesiasticæ Immunitatis hostis, & everfor factus, qui utpote Ecclesiæ ministeris ad dictus, illius potius vindex, ac propugnator esse debuisset.

§. 5. Cùm autem præmissa omnia, quæ ex processibus desuper confectis respectivè constant, ac ita notoria, & publica existunt, ut nullâ possint tergiversationibus manifestè advertentur, nec non Ecclesiæ libertati, atque authoritati maximum, & gravissimum præjudicium intulerint, atque adhuc inferant: ac præterea in scandalum plurimorum tendant, animasque pretioso

In odium Monitorii præsentati pro declaratione incursus censurarum eundem Vicarium, & Episcopi Confessarium captivos detineri curavit; ac Ministros Curie Episcopalis, nonnullosque Sacerdotes abnuentes ad communionem admittentes excommunicatos carcerari.

Domesticam suppellectilem Vicarii describi curavit, eamque redimi pecuniâ datâ coegit.

Motiva infra referenda declarationis & reprobatonis.

Sal.

Quamvis hæc excommunicatio esset reservata S. Sedi, ablutio tamen concessa fuit à quodam præsenso Tribunali Sicilia.

Eadem absolutio irrita declarata fuit à Congregatione Immunitatis Ecclesiasticæ cum successiva publicatione Decreti in d. Civitate.

Excommunicatos tamen Ecclesiasticæ communioni restituit quidam Delegatus præsenso Tribunalis Sicilia, qui celebravit Missam coram eisdem excommunicatis, atque tentatè gessit.

Vicario generali Didaco Hurtado expeditioni Causarum S. Officii incumbenti domum pro carcere assignavit.

Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi Sanguine redemptis in gravissima pericula conjecerint, & deplorandis malis involvere pergant; Hinc est, quod Nos, qui Jurium Ecclesiasticorum assertores in terris à Domino constituti sumus, libertatem, immunitatem, & jurisdictionem Ecclesiasticam à temerariis, & perniciosis hujusmodi conatibus illasam tueri, & conservare, nec non animarum periculis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, nec non Tribunalium, Judicium, Ministrorum, Officialium, & aliorum quorumcumque in præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque etiam specificam, & individuum mentionem, ac expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & singularium specificatis habentes; Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine omnia, & singula decreta, præcepta, processus, sententias, ordinationes, mandata, & alia quælibet tam à prædicto Vincentio Aucello, sive per se, sive per alios, quam à quibusvis Tribunalibus, Judicibus, Ministris, & Officialibus, aliisque quibuscumque personis etiam specificâ, & individua mentione dignis in præmissis, seu eorum occasione, in præjudicium, ac detrimentum libertatis, immunitatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque autoritatis Apostolicæ respectivè quovis modo emanata edicta, acta, gesta, & perpetrata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quodcumque secuturis, penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque roboris, & momenti, vel efficacitatis esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere, tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiore cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolutis, viribusque, & effectu penitus, ac omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Omnium præmissorum attentatorem, nullitatem declarat.

Eaque pariter reprobatur, ac damnatur.

Officiales, & Ministros hic nominatos, & alios, qui operam in præmissis præstiterunt, in censuras S. Sedi referatas incidisse declarat.

§. 6. Præterea motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, ex parte Omnipotentis Dei, autoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostrâ, eisdem Vincentium Aucellum, ejusque Nepotem Franciscum Aucellum, Joannem Baptistam de Albertis Notarium, Nicolaum Sciacca Actuarium, Laurentium Mauricellum, sive Morellum, & Josephum Xhiaxia Executores vulgò *Algozirios* nuncupatos, necnon N. N. N. N. N. N., & N. Stationarios Milites, qui prædicto Vincentio in præmissis damnabilem operam, & auxilium, ut præfertur, præstiterunt; propter eadem præmissa in majorem excommunicationem, ac in alias censuras, & pœnas à Sacris Canonibus, Universilibus Conciliis, nec non prædictis, aliisque Constitutionibus Apostolicis, ac speciatim illâ quotannis in die Cœnæ Domini legi solitâ contra similia perpetrantes inflictas, promulgatas, & fulminatas, à quibus non nisi à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice (præterquam in mortis

articulo, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfactio cautione præstitâ, atque cum reincidentia eo ipso, quo convaluerint) absolvi valeant, damnabiliter incurrisse, eorundem tenore præsentium declaramus, ipsosque, & eorum quemlibet excommunicatos publicamus, & denunciavimus.

§. 7. Eisdem portò censuras, & pœnas se incurrisse scient nedum alii omnes, cujuscumque tandem status, gradus, ordinis, præminentia, & dignitatis fuerint, qui præmissa mandarunt, perpetrarunt, & executi fuerunt, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstiterunt, sed, & illos, qui in eorum sequelam, & executionem gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu alias in eisdem præmissis quovis modo culpabiles fuerunt; seque præterea à censuris, & pœnis hujusmodi non nisi pariter à Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo sub certis modo, & formâ superius expressis) absolvi, & liberari posse.

§. 8. Decernentes eisdem præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod tam specialiter nominati, ac ceteri supra dicti, quàm alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet præterentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præminentia, & dignitatis existant, seu alias specificâ, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, aut ex aliâ quolibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantialissimo, ac incogitato, & inexcogitabili, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas apertitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus concessio, vel emanato quæpiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsi præsentibus literas seu per firmas, validas, & efficaces existerent, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictâ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliolve quoslibet quæcumque præminentia, & potestate fungentes, & sancturos, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in universilibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus, quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis supra dictis, aliisque quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis, à Sede prædictâ ex quacumque causâ, etiam

Decreta roborantia cum clausula sublatâ, & irritante.

Derogatio contrarium.

per

per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliiisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantivocumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, & indultis hujusmodi mentionem.

§. 5. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut eorumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, Dat. in Arce Gandulphi Albanen. Diocesis sub Annulo Piscatoris die xviii. Junii MDCCXII. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

F. Oliverius.

CONFIRMATIO

Decreti Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo sancitur servari solitum in electione Provincialium Provinciarum S. Antonini, & S. Crucis Ordinis Prædicatorum in Indiis Occidentalibus, hoc est, admitti ad ferendum suffragium Priores Domorum, seu Conventuum, ubi minus etiam, quam quatuor Fratres degunt, non obstante Brevi contrario Pauli V., & aliis quibuscumque.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte Dilecti Filii Didaci de Herrera Lobaton Fratris expressè Professi Ordinis Prædicatorum, Procuratoris Provinciarum S. Antonini novi Regni Granatensis, & Sanctæ Crucis ejusdem Ordinis in Indiis Occidentalibus, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod inconcussa, & inveterata praxis in dictis Provinciis semper vigerat, ut licet ab eorum Conventibus, seu Domibus exiguis, nempe duorum, trium, vel quatuor Religiosorum numerus aleretur, & in aliqua ex Domibus hujusmodi unus tantum Religiosus nomine Prioris habitare, eo quia aliquot ex dictis Domibus pro Doctrinis, seu Parochiis ad instructionem Populorum

illarum partium destinatæ erant; nihilominus Domorum præfatarum Priores, seu Vicarii votum, sive suffragium in eorum Capitulis Provincialibus semper tulerant, ac in electione proprii Prioris Provincialis, tanquam legitimi Vocales habiti fuerant, quemadmodum dicta praxis approbata, & præscripta reperiebatur ad formam propriarum Constitutionum à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, videlicet à sel. rec. Clemente PP. VII. Prædecessore nostro vigore quarundam suarum literarum in simili forma Brevis die xi. Julii MDXXXIII. expeditarum; ac à rec. mem. Paulo PP. III. itidem Prædecessore nostro per binas suas itidem in forma Brevis, primas quidem sub Dat. x. Aprilis MDXL. in quibus per sequentia verba disponebatur, id est: & quatenus Domus, & Loca ejusdem Ordinis duodenarium numerum Fratrum non habuissent, & numerum quatuor Fratrum hujusmodi dumtaxat continuissent, illarum voces pro electione hujusmodi Prioris Provincialis juxta earundem Constitutionum formam sufficerent: alteras verò literas hujusmodi sub Dat. primâ Januarii MDXLVI. per infra-scripta verba inculgebatur: ut dictarum Domorum Vicarii, etiam si in eis minus, quam quatuor Fratres extitissent, vocem in electione dicti Prioris Provincialis haberent.

§. 1. Præterea idem colligebatur ex quibusdam aliis præ mem. Gregorii PP. XIII. similiter Prædecessoris nostri, Idibus Julii MDLXXX. sub plumbo signanter ad favorem memoratæ Provincie S. Antonini expeditis literis; & denique per alias rec. pariter mem. Alexandri PP. VII. itidem Prædecessoris nostri die viii. Novembris MDCLXIV. in eadem formâ Brevis expeditas literas statuebatur, & ordinabatur, ut eorumdem Priorum electiones in Capitulo Provinciali fierent; si verò electio extra Capitulum Provinciale facienda esset, illa per vota, sive suffragia secreta à Priore Provinciali una cum duodecim aliis Religiosis antiquioribus, ac in Conventu Principali fieret; ipsique Priores postea d. votum, sive suffragium in Capitulo præfato liberè ferre possent.

§. 2. Porro, hoc minime obstante, sæpe prætentum fuerat, illam electionem Prioris Provincialis fuisse nullam, quæ celebrari contigisset in aliqua ex dictis Provinciis cum voto, sive suffragio Priorum, seu Vicariorum Domorum, seu Conventuum, in quibus non alebatur saltem octo Religiosorum numerus juxta præscriptum quarundam literarum similis me. Pauli PP. V. etiam Prædecessoris nostri die 23. Septembris MDCXI. in simili formâ Brevis pariter expeditarum, per quas statuebatur, ut Conventus præfati, qui numerum octo Religiosorum sustentare non potuissent, supprimi deberent; Si verò id executioni demandari non valuisset, Regulares ad alios Conventus, seu ad alias Domos Regulares transferrentur: Ita ut in partibus Indiarum non reperiretur Monasterium, aut Regularis Domus, in quò, seu qua minor numerus octo Monachorum, seu Fratrum regularem vitam duceret; & aliis prout in suprascriptis Clementis, binis Pauli III., Gregorii, Pauli V., & Alexandri Prædecessorum præfatarum expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis, & insertis haberi volumus, uberius dicebatur contineri; & in eadem expositione subjuncto, quod memorati Pauli V. Prædecessoris literæ aliis suprascriptis, & præ cæteris illis ejusdem Alexandri Prædecessoris literis, quæ posterius emanarunt, adversabantur, minusque ejusmodi Pauli V. Prædecessoris literæ, quarum executio arbitrio Episcoporum tunc in eisdem partibus existentium commissa fuerat, ut si ita pro Divini Cultus augmento,

Referuntur
Brevis Pontificia ea de
re statutaria.

Fides habenda Transumptis.

Dat. 18. Junii 1712.

LIV.

Status controversia.

In Provinciis S. Antonini, & S. Crucis Priores Domorum, ubi nullus alius Religiosus degerebat semper suffragium tulerunt in